

Άγιος Ιερομάρτυς Βασιλέας Επίσκοπος Αμασείας, Το μαρτύριο και η θαυματουργική ανεύρεση του ιερού σκηνώματός του

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)



Ο δε Άγιος Μάρτυς Βασιλεύς πλήρης ευφροσύνης προσήρχετο προς το Μαρτύριον, απελευθερούμενος του παρόντος βίου ως από δεσμοτηρίου και εις κατάλληλον στιγμήν ανέπεμψε προς Κύριον ευσπρόσδεκτον ψαλμωδίαν και ευχαρίστως ύμνει τον Θεόν, τον ούτω, κατά το συμφέρον εις αυτόν, πάντα οικονομήσαντα.

Κατόπιν, σταθείς εις θέσιν προσευχής, ως φιλόστοργος πατήρ και υπέρ πάντα άλλον φιλότεκνος ηυχήθη το ποίμνιον διά των εξής λόγων:

«Κύριε ο Θεός μου, ο διά του λόγου τα σύμπαντα δημιουργήσας, τα τε ορατά και τα αόρατα και διά του ρήματος της δυνάμεώς Σου σοφώς συγκρατών και σωτηρίως διακυβερνών, επάκουσόν μου της δεήσεως και διαφύλαξον από παντός κινδύνου το πιστόν σου ποιμνιον τούτο, του οποίου κατέστησάς με Ποιμένα καθώς και πάσαν την περιοχήν ταύτην και ρύσαι αυτούς από πάσης ματαιότητος των ειδώλων, αιρετικής φλυαρίας και δαιμονικών τεχνασμάτων.

Λύτρωσαι αυτούς από πάσης κακώσεως, πάσης θεηλάτου οργής και πάσης μάστιγος και κατάστησον αυτόν λαόν ευαρεστούντα Σοι, ίνα εν αυτοίς δοξάζεται το πανάγιόν Σου όνομα, ότι Σοι η δόξα εις τους αιώνας. Αμήν.

Ταύτα δε ειπών και ασπασάμενος δι' αγίου φιλήματος τους Κληρικούς και τον Ελπιδοφόρον είπεν εν χαρά εις τον δήμιον:

«Πράξον, ω φίλε, το προσταχθέν σοι».

Ούτω χαίρων αποτμηθείς, εξεδήμησε προς Κύριον ο μακάριος Βασιλεύς.

Αλλά και μετά το τέλος του μακαρίου ανδρός ο διώκτης τύραννος δεν ηρέμησεν, αλλ' ώρισεν, ίνα το καλλίνικον σώμα ατίμως απορριφθή εις την θάλασσαν μόνον και μακράν από της πόλεως, ίνα μη εύρωσιν αυτό οι Χριστιανοί και δεόντως το τιμήσωσι. Τ

ούτο όμως ούτως ωκονόμησεν ο Κύριος, ίνα και η θάλασσα και η των υδάτων φύσις αγιασθή διά τούτου, καθό προμιανθείσα δι' αμαρτωλών αιμάτων.

Διά ταύτα λοιπόν εθλίβοντο βαθύτατα οι Κληρικοί, μάλιστα δε διότι ουδέ να τον θάψουν κατηξιώθησαν, ουδέ την θεολόγον να παραλάβωσι Κάραν, ίνα έχωσι ταύτην ως Λείψανον σωτήριοι και πάντων των δυσχερών συμβάντων ιερόν προφυλακτήριον, αλλά και η πατρίς μεγίστην προστασίαν και σκέπην.

Όμως ο Κύριος δεν αφήκε τούτους απαραμυθήτους.

Διότι αμέσως κατά την επομένην νύκτα, θείος Άγγελος εφάνη τρις προς τον Ελπιδοφόρον και ανήγγειλε προς τούτον ότι ο Επίσκοπος και Μάρτυς Βασιλεύς παρευρίσκεται εις Σινώπην και εκεί σας αναμένει.

Θαυμάζων τότε ο Ελπιδοφόρος έσπευσε, και ανεκοίνωσε προς πάντας την οπτασίαν ταύτην, άπαντες δε αφού ήκουσαν ταύτα ανέπνευσαν και της πολλής αθυμίας απηλλάγησαν.

Επειδή δε και ο Διάκονος Παρθένιος παρόμοια είδε καθ' ύπνον, αδιστάκτως ενεπιστεύθησαν εις την θείαν ταύτην οπτασίαν και επιβάντες πλοίου εξ Αμισού [Σαμψούντα] ήλθον εις Σινώπην και παρεκάλουν έτι θερμότερον τον Θεόν να υποδείξη εις τούτους το υπό της ψυχής των ποθούμενον, καθοδηγών αυτούς εις τον τόπον εις τον οποίον ευρίσκετο ο προσφιλής των. Διό και της προσευχής των δεν απέτυχον.

Διότι και ο άλλοτε επιφανής εις τον Ελπιδοφόρον θείος Άγγελος, εφάνη και πάλιν και υπέδειξε τον τόπον προς το ακρωτήριο της Σινώπης. Εις το ακρωτήριο αυτό, κάτω από την επιφάνειαν της θαλάσσης ευρίσκετο, ως πολύτιμος μαργαρίτης, ο ένδοξος Μάρτυς του Χριστού Βασιλεύς.

Απλώσαντες δε εκείνοι τα της πίστεως δίκτυα, ανείλκυσαν εκ του βυθού το ιερόν Λείψανον* άρτιον, ολόκληρον, άφθαρτον, ω του θαύματος!

Εφαίνετο δε τούτο ως να εκοιμάτο, πεπληρωμένον υπάρχον θείας Χάριτος, η δε ιερά αυτού κεφαλή ήτο προσηρμοσμένη εις το καλλίνικον σώμα και μόνον ως

ερυθρά ταινία εφαινετο η τομή.

Τα πάντα τότε επληρώθησαν ευωδίας αρρήτου κατά πολύ ευωδεστέρας πολυτίμων μύρων και αρωμάτων και παντός άλλου αρώματος εξ όσων η Ινδική χώρα και η πλουσία Ανατολή παράγει. Ταύτα δε, αν και το μαρτυρικό και αθλοφόρον σώμα παρέμεινεν επί τόσας ημέρας εντός της θαλασσίας φθοράς και εν τω μέσω των κητών της θαλάσσης.

Αλλ' υποχωρούν τα στοιχεία και η θάλασσα και τα θηρία προ των θεραπόντων του Θεού και τα υπέρ την φύσιν υπηρετούσιν. Παραλαβόντες λοιπόν το πάντιμον σκήνος οι ιεροί μαθηταί και ο φιλομάρτυς Ελπιδοφόρος, μετά χαράς πολλής και αγαλλιάσεως και εντίμως κηδεύσαντες, απέθεσαν τούτο εντός ξυλίνης λάρνακος, μετεκόμισαν δε τούτο εις την πατρίδα των, την ποιμνην του Αγίου, κατέθεντο δε τούτο εν τάφω εις τον πρώην παρ' αυτού ανεγερθέντα Ναόν, διασφαλίσαντες αυτό ως θησαυρόν αναφαίρετον, πολυτίμων λίθων διαφανέστερον και χρυσού καθαρού τιμαλφέστερον [πολυτιμότερο].

Η μνήμη του Ιερομάρτυρος Βασιλέως τιμάται, στις 26 Απριλίου ενώ η εύρεση του ιερού σκηνώματός του στις 30 Απριλίου.

[Επιμέλεια Στέλιος Κούκος](#)

Από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Απρίλιος, τόμος δ'.